

Regeringens proposition

2020/21:87

Godkännande av rådets beslut om systemet för EU:s egna medel för perioden 2021 och framåt

Prop.
2020/21:87

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 4 februari 2021

Stefan Löfven

Magdalena Andersson
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

Vid Europeiska rådets möte i Bryssel den 17–21 juli 2020 träffades en överenskommelse om dels en flerårig budgetram och ett antal reformer på EU-budgetens utgiftssida, dels ett antal ändringar i EU-budgetens finansieringssystem, inklusive systemet för de s.k. egna medlen. De delar av överenskommelsen som rör ändringar i EU-budgetens finansieringssystem har därefter formaliserats i ett beslut av Europeiska unionens råd den 14 december 2020.

För att beslutet ska bli giltigt krävs enligt artikel 311 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ett nationellt godkännande i enlighet med respektive medlemsstats konstitutionella krav. I propositionen föreslås att riksdagen ska godkänna rådets beslut.

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Ärendet och dess beredning	4
3	Finansieringssystemets uppbyggnad och överenskomna ändringar i systemet	5
3.1	Finansieringssystemets uppbyggnad	5
3.2	Europeiska kommissionens ursprungliga förslag	5
3.3	Sveriges ståndpunkt i förhandlingarna	6
3.4	Överenskomna ändringar i finansieringssystemet	8
4	Redogörelse för innehållet i rådets beslut	11
4.1	Syfte	11
4.2	Kategorier av egna medel och specifika metoder för att beräkna dessa	11
4.3	Tak för egna medel	12
4.4	Användning av medel som lånats upp på kapitalmarknaderna	13
4.5	Extraordinära och tillfälliga ytterligare medel för att hantera konsekvenserna av covid-19-krisen	13
4.6	Extraordinär och tillfällig höjning av taken för egna medel för att hantera konsekvenserna av covid-19- krisen	13
4.7	Universalitetsprincipen	14
4.8	Överföring av överskott	14
4.9	Uppbörd av egna medel och tillhandahållande av dem till kommissionen	14
4.10	Genomförandeåtgärder	15
4.11	Slutbestämmelser och övergångsbestämmelser	15
4.12	Ikraftträdande	15
5	Godkännande av rådets beslut	16
Bilaga	Rådets beslut om systemet för EU:s egna medel för perioden 2021 och framåt	17
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 4 februari 2021	27

1 Förslag till riksdagsbeslut

Prop. 2020/21:87

Regeringens förslag:

Riksdagen godkänner Europeiska unionens råds beslut av den 14 december 2020 om systemet för Europeiska unionens egna medel och om upphävande av beslut 2014/335/EU, Euratom.

2 Ärendet och dess beredning

Europeiska kommissionen presenterade den 2 maj 2018 ett förslag till regelverk för ett modifierat system för EU:s s.k. egna medel (KOM[2018] 325–328), dvs. de inkomstkällor som huvudsakligen finansierar EU:s utgifter. Kommissionen presenterade därefter den 27 maj 2020 ett reviderat förslag till beslut om EU:s egna medel (KOM [2020] 445). Förslaget var en del i ett större lagstiftningspaket om den fleråriga budgetramen (MFF) för 2021–2027. De reviderade förslagen föranleddes av spridningen av sjukdomen covid-19. Kommissionens förslag till rådets beslut om egna medel skulle träda ikraft 2021 och ersätta rådets beslut om systemet för Europeiska unionens egna medel (2014/335/EU, Euratom).

Kommissionens förslag till beslut behandlades i rådet under tiden juni 2018–januari 2020.

Kommissionens reviderade förslag behandlades i rådet i juni 2020. Det stod då klart att egna medel baserade på volymen icke materialåtervunnen förpackningsplast under vissa förutsättningar kunde accepteras inom ramen för en övergripande uppgörelse om MFF och Europeiska unionens återhämtningsinstrument.

Regeringskansliet har i faktapromemorian Förslag till system för EU:s egna medel för perioden från 2021 och framåt (2017/18:FPM92) redogjort för innehållet i kommissionens förslag till rådets beslut om systemet för egna medel och till ändringar i berörda rättsakter. Regeringen har även i de årliga skrivelserna till riksdagen om verksamheten i Europeiska unionen redogjort för förhandlingarna om den fleråriga budgetramen för 2021–2027. Företrädare för regeringen har vidare vid flera tillfällen haft överläggningar med finansutskottet och skatteutskottet beträffande såväl de föreslagna ändringarna av systemet för egna medel som förhandlingsarbetet. Regeringen har även kontinuerligt samrått med EU-nämnden avseende dessa frågor.

Regeringskansliet har i faktapromemorian Reviderat förslag till flerårig budgetram för perioden 2021–2027 och förslag om inrättande av instrument för att stödja återhämtningen efter covid-19-pandemin (2019/20:FPM49) redogjort för innehållet i kommissionens reviderade förslag om egna medel.

Vid mötet den 17-21 juli 2020 antog stats- och regeringscheferna i Europeiska rådet gemensamt slutsatser kring EU:s fleråriga budgetram för perioden 2021–2027, inrättandet av ett nytt återhämtningsinstrument för Europeiska unionen samt revideringar av systemet för Europeiska unionens egna medel. Regeringen samrådde inför och under detta möte kontinuerligt med EU-nämnden för att vid mötets avslutande kunna ge stöd åt Europeiska rådets slutsatser.

Tullverket, Skatteverket, Kammarkollegiet och Riksgäldskontoret har hittills ansvarat för tillämpningen av rådets beslut om systemet för egna medel i Sverige. Det nya beslutet om egna medel kommer även att tillämpas av Naturvårdsverket. Berörda myndigheter har under beredningen av denna proposition getts tillfälle att yttra sig över rådets beslut.

3 Finansieringssystemets uppbyggnad och överenskomna ändringar i systemet

3.1 Finansieringssystemets uppbyggnad

Utformningen av systemet för EU:s egna medel är avgörande för dels finansieringen av EU:s verksamhet, dels fördelningen av finansieringen mellan medlemsstaterna. Den exakta storleken på medlemsstaternas årliga avgifter beror emellertid på de faktiska utbetalningarna från EU-budgeten och den relativa utvecklingen av medlemsstaternas ekonomier.

Finansieringssystemets utformning regleras i rådets beslut om systemet för egna medel. Det finns tre typer av egna medel: s.k. traditionella egna medel (tullar och liknande avgifter samt särskilda sockeravgifter), medel som baseras på medlemsstaternas mervärdesskattebas och medel som baseras på medlemsstaternas bruttonationalinkomst (BNI). Såväl mervärdesskattebasen som BNI omfattas av gemensamma definitioner. EU-budgeten finansieras till en mindre del även av skatter på löner och pensioner samt pensionsavgifter för anställda vid EU-institutionerna, bidrag från medlemsstaterna i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, böter samt en del andra mindre intäktsposter.

Systemet för egna medel innehåller särskilda bestämmelser som reducerar vissa medlemsstaters avgifter. Den såväl i absoluta som i relativa tal mest betydelsefulla av dessa reduktioner har fram t.o.m. 2020 varit Förenade kungarikets särskilda reduktion, även kallad den brittiska rabatten. Reduktionerna har i sin nuvarande form utvecklats från 1984 och framåt och omfattar Förenade kungariket, Nederländerna, Sverige, Tyskland, Danmark och Österrike. Den brittiska rabatten tillämpades fram t.o.m. den 31 januari 2020.

Sverige har enligt rådets beslut om systemet för egna medel av den 26 maj 2014 tre slags reduktioner: en begränsning av Sveriges finansieringsandel av det Förenade kungarikets reduktion till 25 procent av den normala finansieringsandelen, en nedsättning av uttagsatsen för den del av avgiften som baseras på mervärdesskattebasen från 0,30 till 0,15 procent och en reduktion av den del av avgiften som baseras på BNI med 185 miljoner euro per år (i 2011 års prisnivå).

3.2 Europeiska kommissionens ursprungliga förslag

Det förslag till modifierat system för egna medel som kommissionen antog i maj 2018 innebar i huvudsak följande:

- ett reviderat tak för egna medel från 1,23 procent till 1,29 procent av BNI mätt som betalningar och från 1,29 procent till 1,35 procent mätt som åtaganden,
- en sänkt andel av intäkter från traditionella egna medel (tullintäkter) som medlemsstaterna får behålla för att täcka kostnader för uppbörd från 20 procent till 10 procent,

- Prop. 2020/21:87
- en förändrad och förenklad modell för beräkning av den mervärdes-skattebaserade inkomstkällan,
 - införande av nya egna medel i form av en andel av intäkterna från försäljningen av utsläppsrätter inom ramen för Europeiska unionens system för utsläppshandel,
 - införande av nya egna medel i form av en avgift baserad på volymen icke-materialåtervunna plastförpackningar i respektive medlemsstat,
 - införande av nya egna medel fr.o.m. 2023 baserade på den föreslagna gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen (CCCTB), beräknad som en viss procentsats på värdet av de skattepliktiga vinsterna för de företag för vilka CCCTB ska vara obligatorisk, samt
 - en modell för utfasning av samtliga reduktioner inom systemet för egna medel under perioden 2021–2025.

Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen leder till en minskning av Europeiska unionens samlade BNI, vilket ger upphov till en minskning av marginalen mellan utgifter och intäkter till unionens budget och taken för egna medel. Kommissionen föreslog därför en höjning av taken för de egna medlen.

Kommissionens förslag föregicks av en diskussion om reformer som sträcker sig tillbaka till åtminstone Europiska rådets uppgörelse om budgetramen för perioden 2014–2020 i februari 2013. Som en del av slutuppgörelsen för budgetramen antogs en gemensam deklARATION av kommissionen, rådet och Europaparlamentet om inrättandet av en högnivå-grupp för översyn av systemet för egna medel. Gruppen kom att ledas av Mario Monti och presenterade sina förslag i en slutrapport den 17 januari 2017. Kommissionen har vid framtagandet av sina förslag inför beslutet om budgetramen för perioden 2021–2027 i viss utsträckning följt de rekommendationer som gruppen lämnade.

Kommissionen motiverade bl.a. sitt förslag med att det befintliga systemet för egna medel fungerade otillfredsställande och att tiden var inne för att ta steg mot att utveckla nya former för finansiering för EU-budgeten. Framför allt ansåg kommissionen att EU-budgetens inkomster i för stor utsträckning bestod av bidrag från medlemsstaterna. Ett mål var därför att minska budgetens beroende av den betydande del av medlemsstaternas bidrag som baseras på ländernas BNI.

3.3 Sveriges ståndpunkt i förhandlingarna

Riksdagen har beslutat om att Sverige ska verka för effektivitet och återhållsamhet i EU-budgeten samt en kostnadseffektiv användning av EU:s budgetmedel (prop. 1994/95:40 bet. 1994/95:FiU5, rskr. 1994/95:67). Finansutskottet och EU-nämnden har bekräftat denna hållning genom att ställa sig bakom regeringens prioriteringar inför förhandlingen om den fleråriga budgetramen för perioden 2021–2027. Rege-ringens har mot denna bakgrund, och i syfte att begränsa Sveriges EU-avgift, verkat för en reformering och modernisering av EU-budgetens utgiftssida, med en minskning av den totala utgiftsvolymen och omprioriteringar mellan utgiftsrubrikerna. I den mån tillräckliga reformer inte upp-

nås på EU-budgetens utgiftssida anser regeringen att det även fortsättningsvis bör krävas korrigeringar av vissa länders EU-avgift i form av exempelvis reduktioner på inkomstsidan. I annat fall riskerar vissa medlemsstater, däribland Sverige, få betala oproportionerligt höga brutto- och nettoavgifter till EU:s budget. Nettoavgiften avspeglar skillnaden mellan vad en medlemsstat betalar till EU-budgeten och vad medlemsstaten får tillbaka i form av stöd och bidrag för olika ändamål.

Med anledning av Förenade kungarikets utträde ur Europeiska unionen ansåg regeringen att unionens budget behövde minska med en andel som var proportionerlig till Förenade kungarikets bidrag till budgeten, vilket skulle regleras genom ett årligt utgiftstak om högst 1 procent av unionens samlade BNI.

I syfte att stärka det gemensamma ansvarstagandet kring unionens migrationspolitik och respekten för gemensamma värden ansåg regeringen att ett regelverk borde införas som begränsar tillgången till unionens budget för de medlemsstater som inte respekterar gemensamt överenskomna principer på dessa områden. Regeringen förordade även en mer effektiv kontroll av hur unionens medel används.

Regeringen delade inte kommissionens bedömning att det förelåg behov av långtgående förändringar av systemet för egna medel, särskilt då reformambitionerna på utgiftssidan i förslaget till flerårig budgetram för 2021–2027 var begränsade. Inte heller i övrigt ansågs några sådana ändringar ligga i Sveriges intresse. De föreslagna förändringarna i systemet för egna medel bedömdes vidare inte resultera i den förenkling och robusthet som kommissionen hade eftersträvat. Framför allt ansågs förslaget till avskaffade reduktioner för samtliga medlemsstater leda till förstärkta obalanser mellan medlemsstaterna. Regeringen motsatte sig mot denna bakgrund huvudsakligen de betydande strukturella förändringarna av systemet, t.ex. införandet av de nya intäktskällorna, och i synnerhet förslaget att göra en andel av den föreslagna gemensamma konsoliderade bolagsskattebasen till en bas för nya egna medel. Regeringen motsatte sig vidare att de faktiska uttagsatserna för egna medel skulle regleras i någon annan rättsakt än beslutet om systemet för egna medel.

Regeringens uppfattning är vidare att en rättvis fördelning av finansieringsbördan, i synnerhet i fråga om den stora skillnaden mellan medlemsstaternas nettobidrag till unionens budget samt avgiftsförändringar, är en central fråga för EU-budgetens legitimitet. Även med de reduktioner som tillämpades 2014–2020 var Sverige en betydande nettobetalare till EU-budgeten. Systemet för egna medel, inklusive reduktionerna, utgör en noggrant utformad balans mellan budgetens inkomst- och utgiftssida. Två av Sveriges reduktioner (den nedsatta uttagsatsen för den mervärdesskattebaserade avgiften och begränsningen av den BNI-baserade avgiften) var tidsbegränsade och löpte ut den 31 december 2020. Den tredje reduktionen upphörde vid samma datum med anledning av Förenade Kungarikets utträde ur Europeiska unionen den 31 januari 2020 och det övergångsavtal som tecknades mellan Europeiska unionen och Förenade kungariket, vilket reglerade landets fortsatta deltagande i unionens budget för helåret 2020. I förhandlingarna om den fleråriga budgetramen verkade regeringen för att värdet på de svenska reduktionerna skulle bibehållas.

3.4 Överenskomna ändringar i finansieringssystemet

Vid Europeiska rådets möte i Bryssel den 17–21 juli 2020 träffades en överenskommelse om dels en flerårig budgetram inklusive ett återhämtningsinstrument och ett antal reformer på EU-budgetens utgiftssida, dels om ett antal ändringar i EU-budgetens finansieringssystem, inklusive systemet för egna medel. Nedan följer en kort presentation av de ändringar som berör systemet för egna medel. En mer detaljerad beskrivning av innehållet i beslutet om egna medel finns i avsnitt 4.

Taket för de egna medlen justeras

Överenskommelsen innebär att taken för de egna medlen justeras upp från 1,29 till 1,46 procent av medlemsstaternas BNI för att täcka åtagandebemyndiganden i EU-budgeten och från 1,23 till 1,40 procent av ländernas BNI för att täcka betalningsbemyndiganden i budgeten. Taket för betalningsbemyndiganden innebär i praktiken att det totala belopp som årligen tas ut som avgifter från medlemsstaterna inte får överskrida 1,40 procent av ländernas samlade BNI. Justeringen av taken har en begränsad praktisk betydelse, eftersom utgiftstaken i den fleråriga budgetramen i allmänhet är betydligt lägre.

Finansieringen av Europeiska unionens återhämtningsinstrument regleras

Europeiska rådet träffade den 21 juli 2020 en överenskommelse om att inrätta ett återhämtningsinstrument för att hantera de extraordinära konsekvenserna av covid-19-krisen. Återhämtningsinstrumentet regleras i en särskild rättsakt, men finansieringen av instrumentets betalningar genom upplåning på kapitalmarknaderna regleras i egna medelsbeslutet.

Kommissionen ges befogenhet att på unionens vägnar låna upp medel upp till 750 000 miljoner euro i 2018 års priser. Av dessa får upp till 360 000 miljoner euro i 2018 års priser användas för att tillhandahålla lån och upp till 390 000 miljoner euro användas för utgifter. Beloppen ska justeras med en fast deflator om 2 procent per år. Ingen ny nettoupplåning får ske efter 2026.

Återbetalningen av medlen ska inledas före utgången av den fleråriga budgetramen 2021–2027, och hela lånebeloppet inklusive räntor ska vara helt och hållet återbetalt senast den 31 december 2058. Den årliga återbetalningen av lånen får dock inte överstiga 7,5 procent av det maximala belopp som ska användas för utgifter (390 000 miljoner euro i 2018 års priser).

I syfte att skapa ett garantiutrymme för unionens samtliga skulder höjs taken för de egna medlen under en bestämd period med 0,6 procentenheter till dess att samtliga skulder som finansierar återhämtningsinstrumentet är återbetalda, dock längst t.o.m. den 31 december 2058. Det innebär att taken för de egna medlen justeras upp från 1,46 till 2,06 procent av medlemsstaternas BNI för att täcka åtagandebemyndiganden i EU-budgeten

och från 1,40 till 2,00 procent av ländernas BNI för att täcka betalningsbemyndiganden i budgeten, varav 0,6 procentenheter enbart får användas för att finansiera återbetalningen av lån och räntor som finansierar återhämtningsinstrumentet.

En ny intäktskomponent införs

Nya egna medel införs fr.o.m. den 1 januari 2021 baserade på en enhetlig uttagssats på vikten av plastförpackningsavfall som genereras i varje medlemsstat och som inte materialåtervinns. Den enhetliga uttagssatsen ska vara 0,80 euro per kilogram. Därtill införs en årlig schablonminskning för vissa medlemsstater i syfte att undvika en alltför stor regressiv effekt på de nationella bidragen. Eftersom denna intäktsökning för EU-budgeten leder till en lägre BNI-avgift har förändringen främst betydelse för avgiften för de medlemsstater vars andel av EU:s samlade icke materialåtervunna plastförpackningsavfall (justerat för schablonminskningen) väsentligt avviker från medlemsstatens andel av EU:s samlade BNI.

Befintliga intäktskällor kvarstår

De traditionella egna medlen kvarstår oförändrade, men den andel som medlemsstaterna får behålla för att täcka kostnader för uppbörd av traditionella egna medel ökas från 20 till 25 procent. Eftersom denna intäktsminskning för EU-budgeten leder till en högre BNI-avgift för medlemsstaterna har förändringen framför allt betydelse för de stater som till följd av sin geografiska belägenhet, omfattande hamninfrastruktur och öppna ekonomi har en mycket stor utrikeshandel i form av import från tredje land i förhållande till sin BNI (framför allt Belgien och Nederländerna).

Mervärdesskattebasen kvarstår som grund för beräkningen av den mervärdesskattebaserade avgiften, och uttagssatsen kommer även fortsättningsvis uppgå till 0,3 procent. BNI-avgiftens konstruktion behålls oförändrad. BNI ska även fortsättningsvis beräknas enligt de gemensamma definitionerna i ESA 2010.

Systemet för reduktioner av de nationella bidragen revideras

Förenade kungarikets reduktion upphörde den 31 december 2020 i och med landets utträde ur Europeiska unionen den 1 februari 2020. Sverige, Tyskland, Nederländerna, Danmark och Österrike har tidigare haft reduktioner för perioden 2014–2020 på de mervärdesskattebaserade egna medlen eller de BNI-baserade egna medlen, eller båda. Dessa reduktioner förenklas och förlängs nu så att samtliga av dessa medlemsstater får en reduktion av de BNI-baserade egna medlen. Reduktionerna av de mervärdesskattebaserade medlen upphör därför.

Sverige erhåller enligt överenskommelsen en årlig reduktion av den BNI-baserade avgiften om 1 069 miljoner euro (i 2020 års priser) för perioden 2021–2027, vilket ska jämföras med den tidigare reduktionen om

185 miljoner euro årligen (i 2011 års priser) samt en reduktion av den enhetliga procentsatsen för uttag av momsbaseade egna medel från 0,30 procent till 0,15 procent för perioden 2014–2020.

Tyskland erhåller enligt överenskommelsen en årlig reduktion av den BNI-baserade avgiften om 3 671 miljoner euro (i 2020 års priser) för perioden 2021–2027, vilket ska jämföras med den tidigare reduktionen av den enhetliga procentsatsen för uttag av mervärdesskattebaseade egna medel från 0,30 procent till 0,15 procent för perioden 2014–2020.

Nederländerna och Danmark erhåller enligt överenskommelsen en årlig reduktion av den BNI-baserade avgiften om 1 921 respektive 377 miljoner euro (i 2020 års priser) för perioden 2021–2027, vilket ska jämföras med de tidigare reduktionerna om 695 respektive 130 miljoner euro årligen (i 2011 års priser) för perioden 2014–2020.

Österrike erhåller enligt överenskommelsen en årlig reduktion av den BNI-baserade avgiften om 565 miljoner euro (i 2020 års priser) för perioden 2021–2027, vilket ska jämföras med de tidigare reduktionerna om 30 miljoner euro 2014, 20 miljoner euro 2015 och 10 miljoner euro 2016 (i 2011 års priser).

Ikraftträdande

Samtliga medlemsstater ska godkänna rådets beslut om egna medel i enlighet med sina konstitutionella bestämmelser. Beslutet beräknas kunna träda i kraft under 2021. Det nya beslutet ska dock i alla delar få verkan fr.o.m. den 1 januari 2021. Detta innebär att det tidigare beslutet om systemet för egna medels uttagssatser och övriga bestämmelser tillämpas fram till dess att det nya beslutet träder ikraft, och att de justerade uttagssatserna och reduktionerna därefter tillämpas retroaktivt fr.o.m. den 1 januari 2021.

Inverkan på Sveriges medlemsavgift

En viktig fråga för regeringen vid förhandlingarna om den fleråriga budgetramen var utvecklingen av Sveriges EU-avgift för 2021–2027, med hänsyn tagen till den ekonomiska utvecklingen. Nettovärdet av de svenska reduktionerna, dvs. värdet med hänsyn tagen till finansieringen av andra medlemsstaters reduktioner och de egna reduktionerna, beräknas 2014–2020 ha uppgått till ca 540 miljoner euro årligen (i 2018 års prisnivå). Den nedsatta uttagssatsen för den mervärdesskattebaseade avgiften och reduktionen av den BNI-baserade avgiften löpte dock, som ovan anförts, ut den 31 december 2020.

Nettovärdet av de reduktioner som i beslutet om egna medel fastställdes för 2021–2027 beräknas uppgå till ca 8,4 miljarder kronor per år (i 2018 års prisnivå). Reduktionernas storlek ska ses i ljuset av att omslutningen på budgetramen 2021–2027 minskar något jämfört med tidigare period justerat för Förenade kungarikets utträde ur EU, att Europeiska unionens återhämtningsinstrument bidrar till att fördela ytterligare medel mellan medlemsstaterna och Sveriges ekonomiska utveckling i förhållande till andra medlemsstater. Sammantaget beräknas effekterna på den svenska avgiften av den överenskomna utgiftsvolymen och systemet för egna medel, inklusive reduktionerna för perioden 2021–2027 innebära en för

Sverige betydligt lägre genomsnittlig avgiftsnivå än vad kommissionens förslag hade medfört. Den svenska EU-avgiften beräknas till följd av rådets gällande beslut om systemet för egna medel, och de beskrivna ändringarna, öka under början av 2021, för att sedan minska när det nya beslutet om systemet för egna medel träder ikraft. Det beror främst på att Sveriges nya BNI-baserade reduktion regleras i det nya beslutet, samtidigt som tidigare reduktioner, i enlighet med vad som anförts ovan, upphör den 31 december 2020. De nya reduktionerna kommer vid ikraftträdandet att tillämpas retroaktivt fr.o.m. den 1 januari 2021. I budgetpropositionen för 2021 (prop. 2020/21:1 utg.omr. 27) har regeringen i sitt förslag till anslaget 1:1 Avgiften till Europeiska unionen inom utgiftsområde 27 Avgiften till Europeiska unionen för 2021, och i sina beräkningar av samma anslag för 2022–2023, beaktat effekterna av rådets beslut om egna medel. Det bör noteras att beloppen i budgetpropositionen redovisas i löpande priser och därför avviker från de belopp som finns i beslutet om systemet för EU:s egna medel, där de redovisas i 2018 år respektive, för reduktionerna, 2020 års priser.

Sammantaget bedömer regeringen att den svenska avgiften till EU under perioden 2021–2027 på grund av rabattens storlek kommer att uppgå till en andel av BNI som ungefär motsvarar samma andel under perioden 2014–2020.

4 Redogörelse för innehållet i rådets beslut

Med utgångspunkt i överenskommelsen om ändringar i EU-budgetens finansieringssystem som redovisats i avsnitt 3 fattade rådet den 14 december 2020 ett nytt beslut om egna medel. Nedan ges en kort beskrivning av beslutets innehåll.

4.1 Syfte

I artikel 1 anges att beslutet fastställer regler om fördelningen av egna medel till unionen, i syfte att säkerställa finansieringen av unionens årliga budget.

4.2 Kategorier av egna medel och specifika metoder för att beräkna dessa

I artikel 2.1 redogörs för vilka inkomster som ska utgöra egna medel och redovisas på EU:s budget:

- a) Olika former av avgifter, t.ex. tullar, som fastställts eller kommer att fastställas avseende handel med tredje land, tullar på produkter som omfattades av det tidigare fördraget om Europeiska kol- och stålgemenskapen samt bidrag och avgifter som föreskrivs inom ramen för

- den gemensamma organisationen av marknaderna för socker (traditionella egna medel).
- b) En enhetlig uttagssats på 0,3 procent för alla medlemsstater på det totala belopp intäkter från mervärdesskatt som uppbärs från alla beskattningsbara leveranser, dividerat med den viktade genomsnittliga mervärdesskattesats som beräknats för det relevanta kalenderåret enligt rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89. Det beräkningsunderlag som ska användas i detta syfte får inte överstiga 50 procent av varje medlemsstats BNI.
 - c) En enhetlig uttagssats om 0,8 euro per kg plastförpackningsavfall som genereras i varje medlemsstat och som inte materialåtervinns. Vissa medlemsstater kan få en årlig minskning med ett schablonbelopp.
 - d) En enhetlig uttagssats på summan av alla medlemsstaters BNI. Uttagssatsen ska fastställas enligt budgetförfarandet och med hänsyn tagen till alla andra inkomster.

I artikel 2.2 finns anvisningar för hur den enhetliga uttagssatsen för ej materialåtervunnen plast ska tillämpas. Artikel 2.2 innehåller definitioner av begreppen plast, förpackningsavfall och materialåtervinning. Det anges också hur vikten av plastförpackningsavfall som inte återvinns ska beräknas. Vidare anges vilka årliga schablonbeloppsminskningar som vissa medlemsstater ska ha rätt till.

I artikel 2.3 finns anvisningar för hur den enhetliga uttagssatsen för medlemsstaternas BNI ska tillämpas.

I artikel 2.4 anges att vissa medlemsstater, däribland Sverige, ska erhålla en bruttominskning av det årliga BNI-baserade bidrag som beräknas enligt artikel 2.1 d. I artikeln anges också med vilka belopp respektive medlemsstats bidrag ska minskas och att dessa bruttominskningar ska finansieras av alla medlemsstater.

I artikel 2.5 anges att om unionens budget ännu inte har antagits när det nya budgetåret börjar, ska de senast tillämpade uttagssatserna baserade på BNI fortsätta att tillämpas till dess att nya uttagssatser träder i kraft.

4.3 Tak för egna medel

I artikel 3.1 anges att de totala egna medel som tilldelas unionen för att täcka årliga anslag för betalningar inte får överstiga 1,40 procent av samtliga medlemsstaters sammanlagda BNI.

Enligt artikel 3.2 får det totala årliga anslaget för åtaganden som tas upp i unionens budget inte överstiga 1,46 procent av samtliga medlemsstaters sammanlagda BNI.

I artikel 3.3 anges att ett balanserat förhållande mellan anslag för åtaganden och anslag för betalningar ska upprätthållas för att garantera deras inbördes förenlighet och för att möjliggöra att det tak som fastställs i punkt 1 iakttas under de följande åren.

I artikel 3.4 finns en bestämmelse om hur Europeiska kommissionen ska räkna om de tak som anges i punkterna 1 och 2 för det fall ändringar i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj

4.4 Användning av medel som lånats upp på kapitalmarknaderna

I artikel 4 anges att unionen inte får använda medel som lånats upp på kapitalmarknaderna för att finansiera driftsutgifter.

4.5 Extraordinära och tillfälliga ytterligare medel för att hantera konsekvenserna av covid-19-krisen

I artikel 5.1 finns en bestämmelse som ger kommissionen befogenhet att, i syfte att hantera konsekvenserna av covid-19-krisen, på unionens vägnar låna upp medel på kapitalmarknaderna upp till 750 000 miljoner euro i 2018 års priser. Det ska göras årliga justeringar av detta belopp. I bestämmelsen anges också hur de upplånade medlen får användas. Bland annat görs ett undantag från regleringen i artikel 4, vilket innebär att en viss del av de upplånade medlen får användas till utgifter. Kommissionen ska förvalta upplåningen så att ingen ny nettoupplåning sker efter 2026.

I artikel 5.2 regleras hur återbetalning ska ske av medel som har lånats upp enligt artikel 5.1. Återbetalningarna ska inledas före utgången av den fleråriga budgetramen 2021–2027 och vara helt genomförda senast den 31 december 2058.

I artikel 5.3 finns en bestämmelse om kommissionens ansvar för att administrera lånetransaktionerna och för att informera Europaparlamentet och rådet om sin skuldförvaltningsstrategi. Kommissionen ska även upprätta och överlämna en emitteringskalender till Europaparlamentet och rådet.

4.6 Extraordinär och tillfällig höjning av taken för egna medel för att hantera konsekvenserna av covid-19-krisen

I artikel 6 finns en bestämmelse om att de tak som anges i artikel 3 tillfälligt ska höjas med 0,6 procentenheter vardera i det uteslutande syftet att täcka unionens samtliga skulder till följd av upplåningen enligt artikel 5, dvs. för att hantera konsekvenserna av covid-19-krisen. Höjningen av taken gäller till dess att inga av dessa skulder finns kvar, dock längst t.o.m. den 31 december 2058.

4.7 Universalitetsprincipen

I artikel 7 anges att de inkomster som avses i artikel 2 (egna medel) ska användas utan åtskillnad för att finansiera alla utgifter i unionens årliga budget.

4.8 Överföring av överskott

I artikel 8 anges att om unionens inkomster överskrider de totala faktiska utgifterna under ett budgetår ska överskottet överföras till närmast följande budgetår.

4.9 Uppbörd av egna medel och tillhandahållande av dem till kommissionen

I artikel 9.1 anges att medlemsstaterna ska uppbära traditionella egna medel (art. 2.1 a) enligt nationella bestämmelser. Medlemsstaterna kan behöva anpassa dessa bestämmelser för att uppfylla kraven i unionens regler. Det anges även att kommissionen ska granska relevanta nationella bestämmelser och meddela medlemsstaterna de justeringar som den anser är nödvändiga.

Enligt artikel 9.2 får medlemsstaterna behålla 25 procent av de belopp som uppbärs som traditionella egna medel för att täcka kostnaderna för uppbörden.

Av artikel 9.3 framgår att medlemsstaterna ska ställa de olika former av egna medel som anges i artikel 2.1 till kommissionens förfogande, i enlighet med förordningar som antas enligt artikel 322.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).

I artikel 9.4 anges att medlemsstaterna ska ställa nödvändiga medel till kommissionens förfogande för att unionen ska kunna uppfylla sina skyldigheter för de lån som har upptagits enligt artikel 5 för att hantera konsekvenserna av covid-19-krisen. Detta ska vara en sista utväg för kommissionen och det krävs att en rad andra åtgärder har vidtagits innan denna bestämmelse tillämpas.

Enligt artikel 9.5 får kommissionen begära att medlemsstaterna tillfälligt tillhandahåller skillnaden mellan de totala tillgångarna och behovet av likvida medel. Medlemsstaterna ska bidra i proportion till respektive lands prognostiserade avgift till EU. En sådan begäran till medlemsstaterna ska ske i god tid, och kommissionen ska även upprätta en dialog med de nationella skuldförvaltningskontoren och statskassorna med avseende på emitterings- och återbetalningsplaner. I artikeln anges även att kommissionen tillfälligt kan begära ytterligare medel från resterande medlemsstater om en medlemsstat inte fullgör sin del av begäran.

I artikel 9.6 anges hur det totala årliga maximibelopp av likvida medel som får begäras från en medlemsstat enligt artikel 9.5 ska beräknas.

Av artikel 9.7 framgår att medlemsstaternas tillhandahållande av likvida medel enligt artikel 9.5 och 9.6 ska kompenseras utan dröjsmål.

I artikel 9.8 anges att de likvida medel som tillfälligt tillhandahålls av medlemsstaterna utan dröjsmål ska tas upp i unionens budget så att tillhandahållna medel betalas tillbaka till medlemsstaterna så snart som möjligt.

Enligt artikel 9.9 får likvida medel inte begäras utöver de tak för egna medel som avses i artikel 3, och som höjts i enlighet med artikel 6.

4.10 Genomförandeåtgärder

I artikel 10 anges att rådet i enlighet med artikel 311 i EUF-fördraget ska anta genomförandeåtgärder rörande förfarandet för beräkning och budgetering av budgetsaldo enligt artikel 8 samt nödvändiga regler och arrangemang som behövs för att kontrollera och övervaka intäkterna i artikel 2.1.

4.11 Slutbestämmelser och övergångsbestämmelser

I artikel 11.1 anges att rådets tidigare beslut om egna medel upphör att gälla. Vidare anges att referenser till tidigare rättsakter på området ska tolkas som att de rör det nya beslutet och att sådana hänvisningar ska läsas i enlighet med en jämförelsetabell som finns i en bilaga till det nya beslutet.

Enligt artikel 11.2 ska vissa äldre bestämmelser även fortsättningsvis tillämpas på beräkningen och justeringen av inkomster vid tillämpningen av den enhetliga uttagssatsen på beräkningsunderlaget för mervärdesskatt (begränsat till mellan 50 och 55 procent av beräkningsunderlaget för mervärdesskatt), på beräkningen av den korrigerings av obalanser i budgeten som beviljats Förenade kungariket för åren 1995–2020 och på finansieringen av de korrigeringar som beviljats Förenade kungariket av andra medlemsstater.

I artikel 11.3–11.5 finns vissa övergångsbestämmelser när det gäller medlemsstaternas rätt att behålla belopp för att täcka uppbördskostnader.

I artikel 11.6 anges att alla belopp ska anges i euro vid tillämpningen av beslutet.

4.12 Ikraftträdande

I artikel 12 regleras formerna för anmälan av medlemsstaternas godkännande. I artikeln anges vidare att beslutet träder i kraft den första dagen i den första månaden efter mottagande av den sista anmälan, men att det ska tillämpas fr.o.m. den 1 januari 2021.

Regeringens förslag: Riksdagen godkänner Europeiska unionens råds beslut av den 14 december 2020 om systemet för unionens egna medel.

Skälen för regeringens förslag: Europeiska unionens råds beslut av den 14 december 2020 om systemet för Europeiska unionens egna medel ersätter det tidigare beslutet om egna medel (rådets beslut 2014/335/EU, Euratom). Beslutet, som har antagits med åberopande av artikel 311 i EUF-fördraget, innehåller bestämmelser om finansieringen av EU:s budget och har beskrivits i avsnitt 4. Enligt nämnda artikel ska rådet enhälligt, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, fastställa bestämmelser om unionens system för egna medel samt rekommendera medlemsstaterna att anta dessa bestämmelser i enlighet med nationell rätt.

Beslutet om systemet för egna medel är att anse som en internationell överenskommelse som avser statens medel. Överenskommelsen rör ett ämne som riksdagen ska besluta om. I enlighet med 10 kap. 3 § regeringsformen krävs därför riksdagens godkännande innan regeringen kan ingå överenskommelsen.

Rådets beslut om egna medel är en följd av den överenskommelse om en flerårig budgettram och återhämtningsinitiativet för perioden 2021–2027 som träffades vid Europeiska rådets möte den 17–21 juli 2020. Regeringen bedömer att rådets beslut om egna medel överensstämmer med denna överenskommelse och att de svenska målsättningarna på området har uppnåtts.

För de myndigheter som sedan tidigare varit ansvariga för beräkningar och inbetalningar av egna medel innebär förslaget inga väsentliga förändringar. De nya egna medel som baseras på den samlade vikten av icke materialåtervunna plastförpackningar ska vid beslutets ikraftträdande beräknas preliminärt utifrån underlag som tagits fram periodiskt sedan ett antal år. Framtagandet av särskilda underlag för beräkningen av dessa egna medel torde inte medföra alltför stora kostnader. Det kan dock förmodas att definitioner och inrapporteringssystem för materialåtervinning av plast kan komma att förändras i väsentlig utsträckning om brister i jämförbarhet eller mätbarhet mellan eller inom EU:s medlemsstater skulle konstateras. För den eller de myndigheter som av regeringen utses att ansvara för inrapportering och inbetalning av sådana egna medel som baseras på vikten icke materialåtervunna plastförpackningar kan därför vissa förvaltnings- och utvecklingskostnader uppstå.

Mot denna bakgrund föreslår regeringen att riksdagen godkänner Europeiska unionens råds beslut av den 14 december 2020 om systemet för Europeiska unionens egna medel.

I

(Lagstiftningsakter)

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU, Euratom) 2020/2053

av den 14 december 2020

om systemet för Europeiska unionens egna medel och om upphävande av beslut 2014/335/EU, Euratom

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 311 tredje stycket,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

- (1) Systemet för unionens egna medel måste säkerställa att det finns tillräckliga medel för att unionens politik ska kunna utvecklas i god ordning, med hänsyn till behovet av strikt budgetdisciplin. Utvecklingen av systemet för egna medel kan och bör också, i möjligaste mån, bidra till utvecklingen av unionens politik.
- (2) Genom Lissabonfördraget infördes ändringar i bestämmelserna om systemet för unionens egna medel, vilket ger utrymme för att avskaffa en befintlig kategori av egna medel och införa en ny kategori.
- (3) Europeiska rådet uppmanade vid mötet den 7–8 februari 2013 rådet att fortsätta att arbeta på kommissionens förslag om ett nytt eget medel baserat på mervärdesskatt för att göra det så enkelt och överblickbart som möjligt, stärka kopplingen till unionens mervärdesskattepolitik och de faktiska mervärdesskatteintäkterna, och säkerställa likabehandling av skattebetalarna i alla medlemsstater.
- (4) I juni 2017 antog kommissionen ett diskussionsunderlag om framtiden för EU:s finanser. I underlaget föreslår kommissionen en rad alternativ för hur egna medel skulle kunna kopplas till unionens politik på ett synligare sätt, särskilt till den inre marknaden och hållbar tillväxt. Enligt underlaget bör det vid införandet av nya egna medel fästas särskild uppmärksamhet vid att de är transparenta, enkla och stabila, och att de överensstämmer med unionens politiska mål, får genomslag på konkurrenskraft och hållbar tillväxt samt att de fördelas rättvist mellan medlemsstaterna.
- (5) Det nuvarande systemet för fastställande av det mervärdesskattebaserade egna medlet har ofta kritiserats av revisionsrätten, Europaparlamentet och medlemsstaterna för att vara alltför komplext. Europeiska rådet konstaterade därför vid sitt möte den 17–21 juli 2020 att det är lämpligt att förenkla beräkningen av det egna medlet.
- (6) För att bättre anpassa unionens finansieringsinstrument till dess politiska prioriteringar, bättre återspegla den roll som unionens allmänna budget (*unionens budget*) har för den inre marknads funktion, bättre understödja målen med unionens politik och minska medlemsstaternas bidrag baserade på bruttonationalinkomst (BNI) till unionens årliga budget konstaterade Europeiska rådet vid sitt möte den 17–21 juli 2020 att unionen under de kommande åren kommer att arbeta för att reformera systemet för egna medel och införa nya egna medel.

⁽¹⁾ Yttrande av den 16 september 2020 (ännu inte offentliggjort i EUT).

- (7) Som ett första steg bör det införas en ny kategori av egna medel baserade på nationella bidrag som beräknas på grundval av icke-materialåtervunnet plastförpackningsavfall. I enlighet med den europeiska strategin för plast kan unionens budget bidra till att minska föreningarna från plastförpackningsavfall. Ett eget medel baserat på nationella bidrag som är i proportion till mängden plastförpackningsavfall i varje medlemsstat som inte materialåtervinns kommer att ge incitament att minska förbrukningen av plast för engångsbruk, främja materialåtervinning och stärka den cirkulära ekonomin. Samtidigt kommer medlemsstaterna själva att, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, kunna vidta de bäst lämpade åtgärderna för att uppnå dessa mål. För att undvika en alltför stor regressiv effekt på de nationella bidragen bör en justeringsmekanism med en årlig schablonbeloppsminskning tillämpas på bidragen från medlemsstater vars BNI per capita 2017 låg under EU-genomsnittet. Minskningen bör motsvara 3,8 kilogram multiplicerat med befolkningen år 2017 i de berörda medlemsstaterna.
- (8) Europeiska rådet noterade vid sitt möte den 17–21 juli 2020 att kommissionen som grund för ytterligare egna medel under det första halvåret 2021 kommer att lägga fram förslag om en mekanism för koldioxidjustering vid gränserna och om en digital avgift, med sikte på att de ska införas senast den 1 januari 2023. Europeiska rådet uppmanade kommissionen att lägga fram ett reviderat förslag om EU:s utsläppshandelssystem och eventuellt utvidga det till att omfatta luftfart och sjöfart. Det konstaterade att unionen under den fleråriga budgetramen för perioden 2021–2027 (den fleråriga budgetramen 2021–2027) kommer att arbeta för ett införande av andra egna medel, vilket kan omfatta en skatt på finansiella transaktioner.
- (9) Europeiska rådet konstaterade vid sitt möte den 17–21 juli 2020 att arrangemangen för egna medel bör vägledas av de övergripande målen om enkelhet, öppenhet och rättvisa, inbegripet en rättvis bördefördelning. Det konstaterade också att Danmark, Nederländerna, Österrike och Sverige, och, inom ramen för stödet till återhämtning och resiliens, samt Tyskland, ska omfattas av schablonbeloppskorrigeringar av sina årliga BNI-baserade bidrag för perioden 2021–2027.
- (10) Medlemsstaterna bör behålla 25 % av de belopp de uppbär för traditionella egna medel i syfte att täcka sina uppbördskostnader.
- (11) Integreringen av Europeiska utvecklingsfonden i unionens budget bör åtföljas av en höjning av de tak för egna medel som fastställs i detta beslut. Det krävs en tillräcklig marginal mellan betalningarna och taket för egna medel för att säkerställa att unionen under alla omständigheter kan uppfylla sina finansiella skyldigheter, även i tider av ekonomisk nedgång.
- (12) En tillräcklig marginal bör bevaras till taken för unionens egna medel, så att alla unionens finansiella skyldigheter och ansvarsförbindelser som förfaller till betalning under ett visst år kan fullgöras. Det totala belopp i egna medel som tilldelas unionen för att täcka årliga anslag för betalningar bör inte överstiga 1,40 % av samtliga medlemsstaters sammanlagda BNI. De totala årliga anslag för åtaganden som tas upp i unionens budget får inte överskrida 1,46 % av samtliga medlemsstaters sammanlagda BNI.
- (13) För att beloppet för finansiella medel som ställs till unionens förfogande ska ligga på en oförändrad nivå är det lämpligt att anpassa taken för egna medel för betalningar och anslag för åtaganden uttryckt i procent av BNI, i händelse av att Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013^(*) ändras på ett sätt som medför betydande förändringar av BNI-nivån.
- (14) De ekonomiska konsekvenserna av covid-19-krisen understryker vikten av att unionen har tillräcklig ekonomisk kapacitet i händelse av ekonomiska chocker. Unionen behöver se till att den har nödvändiga medel för att nå sina mål. Det krävs finansiella medel i exceptionell omfattning för att hantera konsekvenserna av covid-19-krisen, utan att trycket på medlemsstaternas finanser ökas vid en tidpunkt då deras budgetar redan står under enormt tryck för att finansiera nationella ekonomiska och sociala åtgärder i samband med krisen. Därför bör exceptionella åtgärder vidtas på unionsnivå. Av detta skäl är det lämpligt att undantagsvis bemyndiga kommissionen att på unionens vägnar på kapitalmarknaderna tillfälligt låna upp till 750 000 miljoner EUR i 2018 års priser. Upp till 360 000 miljoner EUR i 2018 års priser av de upplånade medlen skulle användas för att tillhandahålla lån och upp till 390 000 miljoner EUR i 2018 års priser av de upplånade medlen skulle användas till utgifter, båda för det enda syftet att hantera konsekvenserna av covid-19-krisen.
- (15) Denna exceptionella åtgärd bör inriktas mot konsekvenserna av covid-19-krisen och förhindra att den återuppstår. Stödet bör därför vara tidsbegränsat, och huvuddelen av finansieringen bör tillhandahållas omedelbart efter krisen, vilket innebär att rättsliga åtaganden för ett program som finansieras genom dessa ytterligare medel bör göras senast den 31 december 2023. Godkännandet av betalningar inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens kommer att vara avhängigt av att de relevanta delmål och mål som anges i återhämtnings- och resiliensplanen uppnås på ett tillfredsställande sätt, vilket kommer att bedömas i enlighet med det relevanta förfarande som föreskrivs i förordningen om inrättande av en facilitet för återhämtning och resiliens, vilket återspeglar slutsatserna från Europeiska rådets möte den 17–21 juli 2020.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskapsystemet i Europeiska unionen (EUT L 174, 26.6.2013, s. 1).

- (16) För att fullgöra ansvaret för den planerade upplåningen av medel krävs en extraordinär och tillfällig höjning av taken för egna medel. I enda syfte att täcka unionens samtliga skulder som uppstått genom upplåning för att hantera konsekvenserna av covid-19-krisen bör därför taken för anslag för betalningar och taken för anslag för åtaganden vardera höjas med 0,6 procentenheter. Kommissionens befohgenhet att på unionens vägnar låna upp medel på kapitalmarknaderna, i det enda och uteslutande syftet att finansiera åtgärder för att hantera konsekvenserna av covid-19-krisen, hänger nära samman med den höjning av taken för egna medel som föreskrivs i detta beslut och ytterst med det sätt på vilket unionens system för egna medel fungerar. Därför bör den befohgenheten ingå i detta beslut. Transaktionernas unika karaktär och den exceptionella mängden medel som ska upplånas kräver säkerhet avseende unionsskuldens övergripande volym och de väsentliga aspekterna avseende dess återbetalning, men också avseende genomförandet av en diversifierad lånestrategi.
- (17) Höjningen av taken för egna medel är nödvändig eftersom taken annars inte skulle vara tillräckliga för att säkerställa att tillräckliga medel är tillgängliga så att unionen kan fullgöra de åtaganden som följer av den exceptionella och tillfälliga befohgenheten att låna upp medel. Behovet att använda detta tilläggsanslag kommer också endast att vara tillfälligt, eftersom de relevanta finansiella skyldigheterna och ansvarsförbindelserna minskar i takt med att de upplånade medlen återbetalas och lånen förfaller. Därför bör höjningen upphöra när alla upplånade medel har återbetalats och alla ansvarsförbindelser relaterade till lån som beviljats på grundval av dessa medel inte längre är i kraft, vilket bör vara senast den 31 december 2058.
- (18) Unionens verksamhet för att hantera konsekvenserna av covid-19-krisen måste vara betydande och måste äga rum under en relativt kort period. Upplåningen av medel måste följa denna tidsplan. Därför bör den nya nettoupplåningen upphöra senast i slutet av 2026. Efter 2026 bör upplåningstransaktionerna vara strikt begränsade till återfinansieringstransaktioner för att säkerställa en effektiv skuldförvaltning. Kommissionen bör, när den utför transaktionerna genom en diversifierad finansieringsstrategi, på bästa sätt utnyttja marknadernas kapacitet att absorbera upplåning av sådana betydande mängder av medel med olika löptider, inbegripet kortsiktig finansiering för likviditetsförvaltning, och säkerställa bästa möjliga återbetalningsvillkor. Dessutom bör kommissionen regelbundet och på ett heltäckande sätt informera Europaparlamentet och rådet om alla aspekter av sin skuldförvaltning. När betalningsplanerna för den politik som ska finansieras genom upplåningen är kända kommer kommissionen att överlämna en emitteringskalender till Europaparlamentet och rådet som innehåller de förväntade datumen och förväntade volymerna för emitteringar för det kommande året samt en plan som anger de förväntade betalningarna av kapitalbelopp och ränta. Kommissionen bör uppdatera denna kalender regelbundet.
- (19) Återbetalningen av medel som lånats upp för att tillhandahålla icke återbetalningspliktigt stöd, återbetalningspliktigt stöd genom finansieringsinstrument eller avsättningar för budgetgarantier, liksom betalning av upplupen ränta, bör finansieras genom unionens budget. De upplånade medel som används för att tillhandahålla lån till medlemsstaterna bör återbetalas med de belopp som erhålls från de stödmottagande medlemsstaterna. De nödvändiga medlen måste tilldelas och göras tillgängliga för unionen så att denna kan fullgöra alla sina finansiella skyldigheter och ansvarsförbindelser till följd av den exceptionella och tillfälliga befohgenheten att ta upp lån under ett visst år och under alla omständigheter i enlighet med artikel 310.4 i och artikel 323 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget).
- (20) Belopp som inte används till räntebetalningar som planerat kommer att användas för förtidsåterbetalningar före utgången av den fleråriga budgetramen 2021–2027, med ett minimibelopp, och kan höjas över denna nivå förutsatt att nya egna medel har införts efter 2021 i enlighet med det förfarande som avses i artikel 311 tredje stycket i EUF-fördraget. Alla skulder som uppstår genom den exceptionella och tillfälliga befohgenheten att låna upp medel bör vara helt och hållet återbetalda senast den 31 december 2058. För att säkerställa en effektiv budgetförvaltning av de anslag som krävs för att täcka återbetalningar av de medel som lånats upp är det lämpligt att föreskriva att underliggande budgetåtaganden kan delas upp i årliga delbetalningar.
- (21) Återbetalningsplanen bör ta hänsyn till principen om sund ekonomisk förvaltning och täcka hela den volym av medel som lånats upp inom ramen för kommissionens befohgenhet, så att en stabil och förutsebar minskning av skulderna kan uppnås under hela perioden. De belopp som unionen ska erlagga ett visst år för återbetalningen av kapitalbeloppet bör därför inte överstiga 7,5 % av maximibeloppet på 390 000 miljoner EUR för utgifter.
- (22) Med tanke på kommissionens exceptionella, tillfälliga och begränsade befohgenhet att låna upp medel i syfte att hantera konsekvenserna av covid-19-krisen bör det tydliggöras att unionen i regel inte bör använda medel som lånats upp på kapitalmarknaderna till att finansiera driftsutgifter.
- (23) För att säkerställa att unionen alltid i god tid kan fullgöra sina rättsliga skyldigheter gentemot tredje part bör särskilda regler fastställas genom detta beslut för att bemyndiga kommissionen att under loppet av den tillfälliga höjningen av taken för egna medel uppmana medlemsstaterna att tillfälligt ställa de relevanta likvida medlen till förfogande i de fall där de godkända anslag som tas upp i unionens budget inte är tillräckliga för att täcka de skulder som följer av upplåningen i samband med den tillfälliga höjningen. Kommissionen bör, som en sista utväg, endast kunna begära

likvida medel om den inte kan generera tillräcklig likviditet genom att vidta andra åtgärder i form av aktiv likviditetsförvaltning och, om så krävs, genom kortsiktig finansiering via kapitalmarknaderna i så god tid att det säkerställs att unionen kan uppfylla sina skyldigheter gentemot långivare. Det är lämpligt att föreskriva att kommissionen i god tid i förväg bör tillkännage en sådan begäran för medlemsstaterna, och att den bör göras strikt *pro rata* till medlemsstaternas prognostiserade bidrag till budgetens inkomster och under alla omständigheter begränsas till deras andel av det tillfälligt höjda taket för egna medel, dvs. 0,6 % av medlemsstaternas BNI. Om en medlemsstat helt eller delvis underlåter att uppfylla en begäran i tid, eller om den underrättar kommissionen om att den inte kommer att kunna uppfylla begäran, bör kommissionen dock vara bemyndigad att tillfälligt begära ytterligare medel från de övriga medlemsstaterna *pro rata*. Det är lämpligt att föreskriva ett maximibelopp som kommissionen årligen kan begära från en medlemsstat. Kommissionen förväntas lägga fram de nödvändiga förslagen för att man i unionens budget ska kunna ta upp de utgifter som täcks av de belopp likvida medel som tillfälligt tillhandahålls av medlemsstaterna så att det säkerställs att dessa medel beaktas så tidigt som möjligt i syfte att på konton kreditera egna medel från medlemsstaterna, dvs. i enlighet med det regelverk som är tillämpligt och därmed på grundval av de respektive BNI-nycklarna, utan att det påverkar tillämpningen av andra egna medel och andra inkomster.

- (24) Enligt artikel 311 fjärde stycket i EUF-fördraget kommer en rådsförordning om genomförandebestämmelser för systemet för unionens egna medel att antas. De bestämmelserna bör inbegripa bestämmelser av allmänt eller tekniskt slag, tillämpliga på alla kategorier av egna medel. Bestämmelserna bör innehålla ingående regler för beräkning och budgetering av budgetsaldot och de nödvändiga bestämmelserna och arrangemangen för kontroll och övervakning av uppbörderna av egna medel.
- (25) Detta beslut bör inte träda i kraft förrän det har godkänts av alla medlemsstater i enlighet med deras respektive konstitutionella bestämmelser. På så sätt respekteras varje medlemsstats nationella suveränitet fullt ut. Europeiska rådet noterade vid sitt möte den 17–21 juli 2020 medlemsstaternas avsikt att gå vidare med godkännandet av detta beslut så snart som möjligt.
- (26) För att säkerställa konsekvens, kontinuitet och rättslig förutsebarhet är det nödvändigt att fastställa bestämmelser för att säkerställa en smidig övergång från det system som infördes genom rådets beslut 2014/335/EU, Euratom ^(¹) till det som föreskrivs i det här beslutet.
- (27) Beslut 2014/335/EU, Euratom bör upphöra att gälla.
- (28) Vid tillämpningen av detta beslut bör alla belopp anges i euro.
- (29) På grund av behovet av att snarast möjligt möjliggöra upplåning i syfte att finansiera åtgärder för att hantera konsekvenserna av covid-19-krisen, bör detta beslut träda i kraft den första dagen i den första månaden efter mottagandet av den sista anmälan om att förfarandena för antagandet av detta beslut har fullföljts.
- (30) För att säkerställa övergången till det reviderade systemet för egna medel och för att detta beslut ska komma i fas med budgetåret bör detta beslut tillämpas från och med den 1 januari 2021.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I detta beslut fastställs regler om fördelningen av egna medel till unionen i syfte att säkerställa finansieringen av unionens årliga budget.

Artikel 2

Kategorier av egna medel och specifika metoder för att beräkna dessa

1. Följande inkomster ska utgöra egna medel som redovisas i unionens budget:
 - a) Traditionella egna medel, vilka utgörs av avgifter, bidrag, tillägs- eller utjämningsbelopp, fyllnadsbelopp, tullar enligt gemensamma tulltaxan och andra avgifter som fastställts eller kommer att fastställas av unionens institutioner för handel med tredjeländer, tullar på produkter som omfattades av det tidigare fördraget om Europeiska kol- och stålgemenskapen samt bidrag och avgifter som föreskrivs inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaderna för socker.

⁽¹⁾ Rådets beslut 2014/335/EU, Euratom av den 26 maj 2014 om systemet för Europeiska unionens egna medel (EUT L 168, 7.6.2014, s. 105).

- b) En enhetlig uttagssats på 0,30 % för alla medlemsstater på det totala belopp mervärdesskatteintäkter som upp bärs från alla beskattningsbara leveranser dividerat med den viktade genomsnittliga mervärdesskattesats som beräknats för det relevanta kalenderåret enligt rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 (*). Det beräkningsunderlag för mervärdesskatt som ska användas i detta syfte får inte överstiga 50 % av BNI för varje medlemsstat.
- c) En enhetlig uttagssats på vikten av plastförpackningsavfall som genereras i varje medlemsstat och som inte materialåtervinns. Den enhetliga uttagssatsen ska vara 0,80 EUR per kilogram. En årlig schablonbeloppsminskning för vissa medlemsstater enligt punkt 2 tredje stycket ska tillämpas.
- d) En enhetlig uttagssats, som ska fastställas enligt budgetförslaget med hänsyn till alla andra inkomster totalt, på summan av alla medlemsstaters BNI.

2. Vid tillämpning av punkt 1 c i denna artikel avses med *plast* en polymer i den mening som avses i artikel 3.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 (*), till vilken tillsatser eller andra ämnen kan ha lagts till; *förpackningsavfall* och *materialåtervinning* ska ha den betydelse som tilldelas dessa termer i artikel 3.2 och 3.2c i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG (**) och som används i kommissionens beslut 2005/270/EG (**).

Vikten av plastförpackningsavfall som inte materialåtervinns ska beräknas som skillnaden mellan vikten av det plastförpackningsavfall som genereras i en medlemsstat under ett visst år och vikten av det plastförpackningsavfall som materialåtervinns under det året, vilket fastställs i enlighet med direktiv 94/62/EG.

Följande medlemsstater ska ha rätt till årliga schablonbeloppsminskningar, uttryckt i löpande priser, som ska tillämpas på deras respektive bidrag enligt punkt 1 c: 22 miljoner EUR för Bulgarien, 32,1876 miljoner EUR för Tjeckien, 4 miljoner EUR för Estland, 33 miljoner EUR för Grekland, 142 miljoner EUR för Spanien, 13 miljoner EUR för Kroatien, 184,0480 miljoner EUR för Italien, 3 miljoner EUR för Cypern, 6 miljoner EUR för Lettland, 9 miljoner EUR för Litauen, 30 miljoner EUR för Ungern, 1,4159 miljoner EUR för Malta, 117 miljoner EUR för Polen, 31,3220 miljoner EUR för Portugal, 60 miljoner EUR för Rumänien, 6,2797 miljoner EUR för Slovenien och 17 miljoner EUR för Slovakien.

3. Vid tillämpning av punkt 1 d ska den enhetliga uttagssatsen tillämpas på varje medlemsstats BNI.

Med BNI enligt punkt 1 d avses årlig BNI till marknadspriser, beräknad av kommissionen i enlighet med förordning (EU) nr 549/2013.

4. För perioden 2021–2027 ska följande medlemsstater erhålla en bruttominskning av sitt årliga BNI-baserade bidrag enligt punkt 1 d: 565 miljoner EUR för Österrike, 377 miljoner EUR för Danmark, 3 671 miljoner EUR för Tyskland, 1 921 miljoner EUR för Nederländerna och 1 069 miljoner EUR för Sverige. Dessa belopp ska beräknas i 2020 års priser och anpassas till löpande priser genom tillämpning av den senaste BNP-deflator för unionen uttryckt i euro, tillhandahållen av kommissionen, som finns tillgänglig när budgetförslaget upprättas. Dessa bruttominskningar ska finansieras av alla medlemsstater.

5. Om unionens budget ännu inte har antagits när det berörda budgetåret börjar, ska de föregående enhetliga uttagssatserna baserade på BNI fortsätta att tillämpas till dess att nya uttagssatser trätt i kraft.

Artikel 3

Tak för egna medel

- 1. Det totala belopp i egna medel som tilldelas unionen för att täcka årliga anslag för betalningar får inte överstiga 1,40 % av samtliga medlemsstaters sammanlagda BNI.
- 2. De totala årliga anslag för åtaganden som tas upp i unionens budget får inte överstiga 1,46 % av samtliga medlemsstaters sammanlagda BNI.

(*) Rådets förordning (EEG, Euratom) nr 1553/89 av den 29 maj 1989 om den slutliga enhetliga ordningen för upp börd av egna medel som härrör från mervärdesskatt (EGT L 155, 7.6.1989, s. 9).

(**) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG (EUT L 396, 30.12.2006, s. 1).

(***) Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, 31.12.1994, s. 10).

(****) Kommissionens beslut 2005/270/EG av den 22 mars 2005 om fastställande av tabellformat för databassystemet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall (EUT L 86, 5.4.2005, s. 6).

3. Ett balanserat förhållande mellan anslag för åtaganden och anslag för betalningar ska upprätthållas för att garantera deras inbördes förenlighet och för att möjliggöra att det tak som fastställs i punkt 1 iakttas under de följande åren.

4. Om ändringar av förordning (EU) nr 549/2013 medför betydande förändringar av BNI-nivån ska kommissionen räkna om de tak som anges i punkterna 1 och 2, tillfälligt höjda i enlighet med artikel 6, enligt följande formel:

$$x \% (y \%) \times \frac{BNI_{t-2} + BNI_{t-1} + BNI_{ENS \text{ nuvarande}}}{BNI_{t-2} + BNI_{t-1} + BNI_{ENS \text{ ändrad}}}$$

Där

- "x" avser taket för egna medel för anslag för betalningar,
- "y" avser taket för egna medel för anslag för åtaganden,
- "t" avser det senaste hela år för vilket de uppgifter som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/516 (*) finns tillgängliga,
- "ENS" avser det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i unionen.

Artikel 4

Användning av medel som lånats upp på kapitalmarknaderna

Unionen får inte använda medel som lånats upp på kapitalmarknaderna för att finansiera driftsutgifter.

Artikel 5

Extraordinära och tillfälliga ytterligare medel för att hantera konsekvenserna av covid-19-krisen

1. I det enda syftet att hantera konsekvenserna av covid-19-krisen genom rådets förordning om inrättande av Europeiska unionens återhämtningsinstrument och den sektorsspecifika lagstiftning som avses där gäller följande:

- a) Kommissionen ska ges befogenhet att låna upp medel på kapitalmarknaderna på unionens vägnar upp till 750 000 miljoner EUR i 2018 års priser av de upplånade medlen får användas för att tillhandahålla lån och, genom undantag från artikel 4, upp till 390 000 miljoner EUR i 2018 års priser av de upplånade medlen får användas till utgifter.

Det belopp som avses i första stycket a ska justeras på grundval av en fast deflator på 2 % per år. Kommissionen ska varje år meddela Europaparlamentet och rådet det justerade beloppet.

Kommissionen ska förvalta den upplåning som avses i första stycket a så att ingen ny nettoupplåning sker efter 2026.

2. Återbetalningen av kapitalbeloppet för de upplånade medel som ska användas till de utgifter som avses i punkt 1 första stycket b i denna artikel och den dithörande upplupna räntan ska belasta unionens budget. De budgetmässiga åtagandena får delas upp över flera år i årliga delåtaganden i enlighet med artikel 112.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (*).

I enlighet med principen om sund ekonomisk förvaltning ska återbetalningen av de medel som avses i punkt 1 första stycket a i denna artikel planeras för att säkerställa en stadig och förutsebar minskning av skulderna. Återbetalningar av kapitalbeloppet för medlen ska inledas före utgången av den fleråriga budgetramen 2021–2027, med ett minimibelopp, i den mån outnyttjade belopp för räntebetalningar till följd av den upplåning som avses i punkt 1 i denna artikel tillåter det, med vederbörlig hänsyn till det förfarande som anges i artikel 314 i EUF-fördraget. Alla skulder som uppstår genom kommissionens exceptionella och tillfälliga befogenhet att låna upp medel som avses i punkt 1 i denna artikel ska vara helt och hållet återbetalda senast den 31 december 2058.

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/516 av den 19 mars 2019 om harmonisering av bruttonationalinkomsten till marknadspris och om upphävande av rådets direktiv 89/130/EEG, Euratom och rådets förordning (EG, Euratom) nr 1287/2003 (BNI-förordningen) (EUT L 91, 29.3.2019, s. 19).

(*) Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

De belopp som unionen ska betala under ett visst år för att återbetala kapitalbeloppet för de medel som avses i första stycket i denna punkt får inte överstiga 7,5 % av det maximibelopp som ska användas för utgifter enligt punkt 1 första stycket b.

3. Kommissionen ska fastställa de nödvändiga arrangemangen för att administrera lånetransaktionerna. Kommissionen ska regelbundet och på ett heltäckande sätt informera Europaparlamentet och rådet om alla aspekter av sin skuldförvaltningsstrategi. Kommissionen ska upprätta och överlämna en emitteringskalender till Europaparlamentet och rådet, vilken ska innehålla de förväntade datumen och volymerna för emitteringar för det kommande året samt en plan som anger de förväntade betalningarna av kapitalbelopp och ränta. Kommissionen ska uppdatera denna kalender regelbundet.

Artikel 6

Extraordinär och tillfällig höjning av taken för egna medel för fördelning av nödvändiga medel för att hantera konsekvenserna av covid-19-krisen

De tak som anges i artikel 3.1 och 3.2 ska tillfälligt höjas med 0,6 procentenheter vardera i det uteslutande syftet att täcka unionens samtliga skulder till följd av upplåningen enligt artikel 5 till dess att inga av dessa skulder kvarstår, dock senast den 31 december 2058.

Höjningen av taken för egna medel får inte användas för att täcka unionens övriga skulder.

Artikel 7

Universalitetsprincipen

De inkomster som avses i artikel 2 ska användas utan åtskillnad för att finansiera alla utgifter som införts i unionens årliga budget.

Artikel 8

Överföring av överskott

Om unionens inkomster överskrider de totala faktiska utgifterna under ett budgetår ska överskottet överföras till närmast följande budgetår.

Artikel 9

Uppbörd av egna medel samt tillhandahållande av dem till kommissionen

1. De egna medel som avses i artikel 2.1 a ska uppbäras av medlemsstaterna enligt deras respektive nationella bestämmelser i lagar och andra författningar. Medlemsstaterna ska, i förekommande fall, anpassa dessa bestämmelser för att uppfylla kraven i unionens regler.

Kommissionen ska granska de relevanta nationella bestämmelser som den underrättats om av medlemsstaterna, meddela medlemsstaterna de justeringar som den anser nödvändiga för att de nationella bestämmelserna ska följa unionens bestämmelser samt, där så krävs, rapportera till Europaparlamentet och rådet.

2. Medlemsstaterna ska behålla 25 % av de belopp som avses i artikel 2.1 a för att täcka kostnaderna för uppbörden.

3. Medlemsstaterna ska ställa de egna medel som anges i artikel 2.1 i detta beslut till kommissionens förfogande i enlighet med förordningar som antas enligt artikel 322.2 i EUF-fördraget.

4. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 14.2 i rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014⁽¹⁹⁾ ska medlemsstaterna, som en sista utväg för kommissionen, om de godkända anslag som tas upp i unionens budget inte är tillräckliga för att unionen ska kunna uppfylla de skyldigheter som följer av den upplåning som avses i artikel 5 i detta beslut och kommissionen inte kan generera tillräcklig likviditet genom att vidta andra åtgärder enligt de finansiella arrangemangen för dessa lån i så god tid att det säkerställs att unionen kan uppfylla sina skyldigheter, inbegripet genom aktiv likviditetsförvaltning och, om så krävs, genom kortsiktig finansiering via kapitalmarknaderna i enlighet med de villkor och gränser som anges i artikel 5.1 första stycket a och 5.2 i detta beslut, ställa nödvändiga medel till kommissionens förfogande för detta ändamål. I dessa fall ska punkterna 5–9 i den här artikeln tillämpas genom undantag från artikel 14.3 och från artikel 14.4 första stycket i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014.

⁽¹⁹⁾ Rådets förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 av den 26 maj 2014 om metoder och förfaranden för tillhandahållande av traditionella, momsbaseade och BNI-baserade egna medel samt åtgärder för att möta likviditetsbehov (EUT L 168, 7.6.2014, s. 39).

5. Med förbehåll för artikel 14.4 andra stycket i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014 får kommissionen begära att medlemsstaterna tillfälligt tillhandahåller skillnaden mellan de totala tillgångarna och behoven av likvida medel, i proportion (*pro rata*) till deras prognostiserade bidrag till budgetens inkomster. Kommissionen ska i god tid i förväg tillkännage en sådan begäran för medlemsstaterna. Kommissionen kommer att upprätta en strukturerad dialog med de nationella skuldförvaltningskontoren och statskassorna med avseende på emitterings- och återbetalningsplaner.

Om en medlemsstat helt eller delvis underlåter att uppfylla en begäran i tid, eller om den underrättar kommissionen om att den inte kommer att kunna uppfylla begäran, ska kommissionen, för att täcka den del som motsvarar den berörda medlemsstatens del, tillfälligt ha rätt att göra ytterligare begäranden från de övriga medlemsstaterna. En sådan begäran ska göras *pro rata* till medlemsstaternas prognostiserade bidrag till budgetens inkomster. Den medlemsstat som underlåter att uppfylla begäran ska fortsatt vara ansvarig att uppfylla den.

6. Det totala årliga maximibelopp av likvida medel som får begäras från en medlemsstat enligt punkt 5 ska under alla omständigheter begränsas till dess BNI-baserade relativa andel i den extraordinära och tillfälliga höjning av taket för egna medel som avses i artikel 6. Därför ska den BNI-baserade relativa andelen beräknas som andelen i unionens totala BNI, som framgår av respektive kolumn i inkomstdelen i unionens senast antagna årliga budget.

7. Varje tillhandahållande av likvida medel i enlighet med punkterna 5 och 6 ska kompenseras utan dröjsmål i linje med det regelverk som är tillämpligt på unionens budget.

8. De utgifter som täcks av de belopp likvida medel som tillfälligt tillhandahålls av medlemsstaterna i enlighet med punkt 5 ska utan dröjsmål tas upp i unionens budget så att det säkerställs att de dithörande inkomsterna beaktas så tidigt som möjligt i syfte att kreditera egna medel från medlemsstaterna på konton i enlighet med de relevanta bestämmelserna i förordning (EU, Euratom) nr 609/2014.

9. På årsbasis får tillämpningen av punkt 5 inte leda till att likvida medel begärs utöver de tak för egna medel som avses i artikel 3, och som höjts i enlighet med artikel 6.

Artikel 10

Genomförandeåtgärder

Rådet ska anta genomförandeåtgärder i enlighet med förfarandet i artikel 311 fjärde stycket i EUF-fördraget för följande inslag i systemet för unionens egna medel:

- a) Förfarandet för beräkning och budgetering av budgetsaldo enligt artikel 8.
- b) Bestämmelser och arrangemang som behövs för att kontrollera och övervaka uppbörderna av de egna medel som avses i artikel 2.1, samt alla relevanta rapporteringskrav.

Artikel 11

Slutbestämmelser och övergångsbestämmelser

1. Om inte annat följer av punkt 2 ska beslut 2014/335/EU, Euratom upphöra att gälla. Hänvisningar till rådets beslut 70/243/EKSG, EEG, Euratom ⁽¹⁾, rådets beslut 85/257/EEG, Euratom ⁽²⁾, rådets beslut 88/376/EEG ⁽³⁾, Euratom, rådets beslut 94/728/EG, Euratom ⁽⁴⁾, rådets beslut 2000/597/EG, Euratom ⁽⁵⁾, rådets beslut 2007/436/EG, Euratom ⁽⁶⁾ eller till beslut 2014/335/EU, Euratom ska betraktas som hänvisningar till det här beslutet; hänvisningar till det upphävda beslutet ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilagan till det här beslutet.

⁽¹⁾ Rådets beslut 70/243/EKSG, EEG, Euratom av den 21 april 1970 om att ersätta medlemsstaternas finansiella bidrag med gemenskapernas egna medel (EGT L 94, 28.4.1970, s. 19).

⁽²⁾ Rådets beslut 85/257/EEG, Euratom av den 7 maj 1985 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EGT L 128, 14.5.1985, s. 15).

⁽³⁾ Rådets beslut 88/376/EEG, Euratom av den 24 juni 1988 om systemet för gemenskapernas egna medel (EGT L 185, 15.7.1988, s. 24).

⁽⁴⁾ Rådets beslut 94/728/EG, Euratom av den 31 oktober 1994 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EGT L 293, 12.11.1994, s. 9).

⁽⁵⁾ Rådets beslut 2000/597/EG, Euratom av den 29 september 2000 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EGT L 253, 7.10.2000, s. 42).

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2007/436/EG, Euratom av den 7 juni 2007 om systemet för Europeiska gemenskapernas egna medel (EUT L 163, 23.6.2007, s. 17).

2. Artiklarna 2, 4 och 5 i beslut 94/728/EG, Euratom, artiklarna 2, 4 och 5 i beslut 2000/597/EG, Euratom, artiklarna 2, 4 och 5 i beslut 2007/436/EG, Euratom och artiklarna 2, 4 och 5 i beslut 2014/335/EU, Euratom ska även fortsättningsvis tillämpas på beräkningen och justeringen av inkomster från tillämpningen av den enhetliga uttagsatsen på beräkningsunderlaget för mervärdesskatt, som begränsats till mellan 50 % och 55 % av varje medlemsstats BNP eller BNI, beroende på året i fråga, på beräkningen av den korrigering av obalanser i budgeten som beviljats Förenade kungariket för åren 1995–2020 och på finansieringen av de korrigeringar som beviljats Förenade kungariket av andra medlemsstater.
3. Medlemsstaterna ska även fortsättningsvis, för att täcka uppbördskostnader, behålla 10 % av de belopp som avses i artikel 2.1 a, som medlemsstaterna skulle ha gjort tillgängliga före den 28 februari 2001 i enlighet med tillämpliga unionsbestämmelser.
4. Medlemsstaterna ska även fortsättningsvis, för att täcka uppbördskostnader, behålla 25 % av de belopp som avses i artikel 2.1 a, som medlemsstaterna skulle ha gjort tillgängliga mellan den 1 mars 2001 och den 28 februari 2014 i enlighet med tillämpliga unionsbestämmelser.
5. Medlemsstaterna ska även fortsättningsvis, för att täcka uppbördskostnader, behålla 20 % av de belopp som avses i artikel 2.1 a, som medlemsstaterna skulle ha gjort tillgängliga mellan den 1 mars 2014 och den 28 februari 2021 i enlighet med tillämpliga unionsbestämmelser.
6. Vid tillämpning av detta beslut ska alla belopp anges i euro.

Artikel 12

Ikraftträdande

Rådets generalsekreterare ska underrätta medlemsstaterna om detta beslut.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål till rådets generalsekreterare anmäla när de fullföljt förfarandena för antagandet av detta beslut enligt sina respektive konstitutionella bestämmelser.

Detta beslut träder i kraft den första dagen i den första månaden efter mottagandet av den sista av de anmälningar som avses i andra stycket.

Det ska tillämpas från och med den 1 januari 2021.

Artikel 13

Adressater

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 14 december 2020.

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande

BILAGA
JÄMFÖRELSETABELL

Beslut 2014/335/EU, Euratom	Detta beslut
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2.1 a	Artikel 2.1 a
Artikel 2.1 b	Artikel 2.1 b
–	Artikel 2.1 c
Artikel 2.1 c	Artikel 2.1 d
Artikel 2.2	–
–	Artikel 2.2
Artikel 2.3	Artikel 9.2
Artikel 2.4	Artikel 2.1 b
Artikel 2.5	Artikel 2.3 första stycket och artikel 2.4
Artikel 2.6	Artikel 2.5
Artikel 2.7	Artikel 2.3 andra stycket och artikel 3.4
Artikel 3.1	Artikel 3.1
Artikel 3.2	Artikel 3.2 och 3.3
Artikel 3.3	–
Artikel 3.4	Artikel 3.4
Artikel 4	–
–	Artikel 4
Artikel 5	–
–	Artikel 5
–	Artikel 6
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
Artikel 8.1	Artikel 9.1
Artikel 8.2	Artikel 9.3
–	Artikel 9.4–9.9
Artikel 9	Artikel 10
Artikel 10.1	Artikel 11.1
Artikel 10.2	Artikel 11.2
Artikel 10.3	Artikel 11.3
Artikel 10.3 andra stycket	Artikel 11.4
–	Artikel 11.5
Artikel 10.4	Artikel 11.6
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	–
–	Artikel 13

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 4 februari 2021

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Lövin, Johansson, Baylan, Hallengren, Hultqvist, Andersson, Bolund, Damberg, Shekarabi, Ygeman, Linde, Ekström, Eneroth, Dahlgren, Nilsson, Ernkrans, Lindhagen, Lind, Hallberg, Micko

Föredragande: statsrådet Andersson

Regeringen beslutar proposition 2020/21:87 Godkännande av rådets beslut om systemet för EU:s egna medel för perioden 2021 och framåt

